

Kramérhusow

Král. Pražské Poštovské Noviny.

Nov 1790.

Pro. 34.

Druhý roční běh.

W Sobotu Dne 21 Srpna.

Walecni Prjbehové. Dworská Zpráva, List osmnáctý.

 Pan polnj Zbrognošta Baron
de Wins nynj poslal náz
ležitanu zprávu strany do-
bryj Četjna. Aby tolifo
položime w krátkosti to, což nám w giz-
ných saukromných zprávách w známost
vvedeno nebylo.

Dne 20 čerwence odpoledne okolo
5té hodiny bylo wysláno 8 dobrowolnj-
ků od Šulajského regimentu, a 2 mužj
od Prastých, kteříž u magice smolné wén-
ce, strž wybořenau zed do pewnosti se
wedrali, a tam hromadu snesseného dřj-
wj zapálili, kdežto zatjm ginj dobro-
wolnjcy, bywše wysláni od Majora

Wise, na giné straně při hlavní bráně
slepý pokřik učinili, a tau přiležitosti
Turky k té straně přivábili. Týmž časem
z náspů neb patryj také náš hůzeli
do pevnosti pumy a giné ohnivé stro-
ge, strže což pevnost w půl hodině celá
w gednom ohni byla.

Turcy, gimž prvé wsecka woda
odgata byla, ztratili wsecko sedce a
zmužilost, a hned gich gedna částka za-
dnj branceu wrykala do Tureckého ležení;
ate oni dylem byli postřeleni, a dylem na-
zpátek do perwnosti wehnáni. Nato hned
nás dobrowolný lid w té straně, kdež
zed neywjce wybořena byla, hnal k stur-

ma, a Obrstelaynant Sulay dostal poručení s gednau kompanij dobrovolnj: ku zadnj branau do pewnosti wyraziti.

Prwnj autoč na pewnost učinil Major Wiše od Waraždinského Kravčké-
ho regimentu, ku kterémuž se dobrovolně přivázyl prwnj Laynant Galot od dělostřelců. K tomuž autoču při zadnj bráně dobrovolnjky wedl Obrstelaynant Sulay, kterýž wšak od těžkéh
ho z pewnosti wyhozeného kamene poraněn byl. Při témž autoču také byli Obrstelaynant Grabě Brandeys s ně-
kterým počtem třetjho Tayčmaysterského batalionu, a Obrst Knize Jan z Lich-
tenšteynu od Rynských lehkých gezdů s dobrovolnjky, kterýžto, dobrovolně se k střumu oddaw, stále při swém lidu zůstal, a swau vdatnau mysl okázal.

Major Wiše s swým lidem sstas-
sině se prodral skrz wyběřenau zed, ač mu Turcy twrdě na odpor stáli. Sned
w tu chvíli wšickni Turcy, genž w pe-
wnosti pozůstali, dilem mečem bjdně by-
li zahubeni, a dilem zgmáni.

W čas střumu přitáhli syce nez-
přátelskj zástupowé, gjzdny k nassemu
levoému, a pěšj k prawému křjdlu, chřj-
ce na nass lid wyraziti. Ale Turecká
gjzda, ač gj byl weliký počet, od do-
browolných husarů pod zpráwau Ma-
jora Bněžewice, a pěchota nassj sylněg-
ssj střelbau z kusů w tu chvíli nazpátek
zahnána byla. Tjmta nepřátelským po-
tkáním wšickto se skončilo, a pewnost
nassim do rukau připadla.

Těhož dne nassj neosadili pewnosti,
protože celá w ohni byla. A tjm wjce
bylo k obáwánj nebezpečnstwj, poně-
wadž na mnohých místech prach se naz-

ležal, a na dwau místech od ohně do
powětrj wyhozen byl. Aby wšak naz-
ssim žádné nebezpečnstwj nepřátelského
autoču nenastalo, proti Tureckému le-
žení wyhnali redut, a na něm strub neb
čarták wystawěli. Sned rano druhého
dne, gak swjzati počalo, Turcy pomalu
swé stany vřlželi, a w malých zástupich
na hodinu cesty zpátkem postupowali.

Mimo tyto Turky, genž dšlem od
nasseho meče, když se nassj na pewnost
dostali, dilem od ohně zahynuli, a kte-
říž hned při začátku ohně vřekli, gjž
as 60 býti mohlo, gestě na pewnosti
bylo 144 mužů nalezeno a zgmáno.
Mezy njmi nalézá se Deodar neb Xidiz-
tel bradu Ağa Ali Beg Besyrewič, kre-
ležož s ginými 14ti Turky hned při za-
čátku Pirynger prwnj zástupnj od pio-
nyrů w kasamátjch zagal; pak dwa A-
ğowé Susub a Mohamed Besyrewič, a
gistý Ogia neb duchownj gménem Adh-
met.

Wšeho lidu na četjnu, dle zprá-
wy prw řečeného Agy Besyrewiče, by-
lo 1,200 dobromady. Od začátku ob-
ležení až k dobytj pewnosti při mnohých
potýkánjch aspoň dwa tisíce Turků za-
hynauti mohlo. Na pewnosti nalezeno
a dobyto gest 17 mosazných děl, 66 cen-
tnýřů prachu, 1,067 kaulj rozličné wez-
likosti, a 110 liber olowa.

Na nassj straně na den dobytj čet-
tina padlo 10 mužů, a 33 bylo poraně-
no. Wšech dobromady w čas obležení
až do wzetj pewnosti počítá se zbitych
51, a poraněných 229. Mezy těmito
poslednjmi, from gjž prwé w známost
wvedených, nalézá se Sernjř od inžiny-
rů furman, druhý zástupnj Bwodaz

nowić, a prwnj Zástupnjš Michalowič
od Sluinského tmu, pak prwnj Zástu-
pnjš Olšewač od Ogulinských, Prapo-
rečnjš Pokorný od Durlachských, a dru-
hý Zástupnjš Chasák od Dulayských do-
browolnjšů.

Pan polnj Zbrognosta de Wins
weškeré wogško pro geho statečnost a
we wšsem ochotnost schwaluge; obzwlá-
stně ale a zegmína tito w známost v-
wedeni gsau, a syce od minyrů: Sabo-
ranský, Soos, Arzöliný, Esman, Sku-
rany, Sstýgner a Langer. Pak Gene-
rálmajor Pehárnjš, Major Čeryny od
inžinyrů, Setnjš Furman, kterémuž,
když Čeryny přišel k poranění, dobýwá-
nj perwností bylo swěřeno; prwnj Zás-
tupnjš Martonic a Bianchy od inž-
nyrů, Setnjš Bienes od inžinyrů, O-
brššlaytnant Ankenbrand od dělostřelců,
prwnj Zástupnjš Galot a Percel, Se-
tnjš Graniceo od Litánských, Obrššl-
aytnant Kasáry od Prayských, Zástupnjš Lang-
od Dulayských dobrowolnjšů, Praporeč-
njš Ssmid od Tayčmaystra, Praporeč-
njš Moliner od Sluinských ostrostřelců,
Major Michalowič od Sluinského re-
gimentu, Major Dumont od General-
štobu, Obrššlaytnant Kněžewič, a pr-
wnj Zástupnjš Michalowič oba od Sluin-
ského regimentu.

Geho král. Milost Majorowi Wi-
sowi pro geho dobré zachowání malý
kříž Terezyanšského řádu propugčil, wšsem
ostatnjm od Pana polnjho Zbrognosty
schwáleným oficyrům za gegich horliwau
službu wděčně podekowal, a weškerému
při dobýwání potřebowanému lidu za
dwa dny dwognásobnjho platu wdělit
rozkázal,

Sprawy strany pokoge.

Gistý náš Pan Dopisowatel w
swém listu, psaném na den 11 srpna z
Čestých hranic, prawj, že krom wšsi
rozprávky strany pokoge předce hranic
čané dosti o tom vbezpečení neglau, aby
pokog swatý s Pruským dworem na
delší čas zachowán býti měl. "Wšsem
(takto piše též náš Přitel) slyšime, že
dne 17 srpna wšsečko nasse wogško na
7 mil cesty zpátkem od hranic odtáhne;
slyšime také, že na den 8 srpna w Ro-
stelsch w hrabstwj Klackém bylo prohlá-
šeno, poněwadž s Rakaušským domem
pokog gest, tak kdožby co z magacynu
kaupiti chtěl, že wšsečko gest ná prodag,
gako 1 pytel žita za 5 zl., 1 čwtce
přewařeného másla za 1 zl. 30 fr. a tak
dále. Ale naproti tomu také nám nez-
námo není, že téhož dne 8 srpna we-
líký počet dělnjšků do Klacka giti musyl,
kterjž tam stance zprawowati, patero
střelnic stawěti, a nowé příkopy v Du-
šnja zakládati budau. Což pak nám
hraničanům nasseho myšlenj strany wog-
ny dosawad neywjce potwrzuge, gest to,
poněwadž slyšime, že k nám husari při-
geti magj, a toč nám podle starých čas-
ů za gisté znamení slauží, že se snad
opět za njmi Prussané do Čech potá-
hnau."

Gakžkoli tuto Pan Dopisowatel o
pokogi dosawad pochybnge, nám wšak
předce gak podle giných saukromných
zpráv, tak y podle wčreyných listů gi-
stá, a tak říkajic, neomylná naděge
nastává, že negen s Pruským dworem
pokog zachowán, ale y s Tureckým dwor-
em wygednán bude. Co se wšak způ-
sobu zachowání a wygednání pokoge
stne,

tkne, tent nám po tu chvilu neznámí gest, aneb aspoň geho za gisty a praz wdíwý weštrz držeti nemůžeme. W některých cyzých Nowinách se klade a wyprawuge, že přičiněním Berlinského dwora wálka s Turky k swému skončení přigde, a náš královský Rakaušský dwůr že pro snadšší narownání a wygednání brzkého pokoge wšech wybogowaných zemí Turkům opět postaupiti chce. — Neočekávaná zpráva! — a my bychom gi nedrželi než za marnau powěst, kdy bychom giž y w našich domácích weřeyných listech podobných zpráv nečetli. Tak se piše z Rakaus na den 14 srpna:

„Náš Rakaušský dwůr skutečně se prohlásyl dle smlawy, kteráž w Raychenbachu na den 27 čerwence podepsána byla, že od wálky s Tureckým dworem vstupuge. Podle tohoto prohlášení Berlinský dwůr hned swému w Petersburku pozůstawagjýmu Poslu poručil Ruskému dworu oznámiti, pokud by též dwůr zprostředkovaný Pruského Brále přigmanti nechtěl, že Král přinucen bude podle záwazku, kterýž s Tureckým dworem učinil, pokračowati, a Rusům wognu wypowěditi. My nyní s welikau žádostí očekáwáme, co Petersburský dwůr na takové prohlášení Pruského Brále odpowí, a na gaku stranu důležitosti našeho Rakaušského dwora w nynějšším běhu se obrátěgi.“

W též z Rakaus poslé zprávě neočekávaná powěst se připomíná, že Berlinský dwůr nikdy se toho nenadál, aby Rakaušský dům podle geho učiněného ponawrzení hned k postaupení wšech wybogowaných zemí, s wygmutím toliko Orsow, hotoz a powolen byl. Nebo

Berlinský dwůr myslil, že Rakaušský dům takových výmínek nepřigme, a následowně že Berlinský dwůr podle nynějších připadností z Rakaušských zemí nějakého zysku dosáhnutí moci bude.

Takové tedy — owšem dosawad negisté a nedůkladné — zpráwy w weřeyných listech se připomínagi, že náš Rakaušský dwůr pro zachowání pokoge s Pruským dworem negen od Turecké wálky celé vpustiti, alebž nadto wšecky šťastně wybogowané země Turkům opět nawrátiti chce. Nám nepozůstáwá než toliko toho času dočkati, w kterémž zwjme, gáť co w Bukarestu při shromáždění strany pokoge s Turky wygednáno bude, a pak wšecky dosawad negisté a nedůkladné zpráwy lépe se nám wysvětleji.

Gestě připomenauti musíme, že mnozí nynějšší pokog s Pruským dworem, dle učiněné smlawy w Raychenbachu, toliko za příměří držegi, kteráž do gisteho času trwati má. Ale deyme, že tento pokog toliko příměří gest, wšak to příměří neprotáhne se na delší čas, než co pokog s Turky w Bukarestu vgezdán bude, a pak o náležitém a stálém pokogi s Pruským dworem nesmíme ničli pochybowati. — Kasse wogsto odes dne 11 toho měsíce táhne od hranic; mnozí regimenty po krátkém času přigdau na swá stará místa, a gini potáhnu do Wydrlandu. Tak předběžně slýšime, že tyto regimenty Mikuláše Antonjina a Emerycha Esterházy, Jordy, Koburk, a mnozí gini do Wydrlandu vrčení gsau.

W sobotu minulau, totiž dne 14 toho před polednem přigel sem do Prahy královský